

[Socialministeren.]

mere værdifulde end de Grunde, der tvinger de fleste andre til at underkaste sig den militære Værnepligt.

Hendriksen: Fordi Rigsdagen anerkender Berettigelsen af visse Menneskers Ønske om at unddrage sig den militære Værnepligt og gaa ind til en civil Værnepligt, ligger der ingenlunde deri noget om, at Rigsdagen bør give disse Mennesker en særlig Begunstigelse. Tværtimod synes jeg, det modsatte maa ligge deri, idet de paagældende faar en Begunstigelse i Overensstemmelse med deres eget Ønske derigennem, at de aftjener deres Værnepligt som civil Værnepligt og ikke som militær Værnepligt. At stille dem lige med Hensyn til Begunstigelse med dem, der aftjener militær Værnepligt, finder jeg derfor fuldkommen urigtigt.

Socialministeren (Steincke): Det kunde aldrig falde mig ind at belønne deres Idealisme med særlig Begunstigelse, det bliver Idealisme aldrig belønnet med i denne Verden; jeg ønsker kun, de skal ligestilles med de almindelige militære værnepligtige.

Hendriksen: Den Idealisme, de paagældende udviser, er af en særlig Karakter, og i hvert Fald ikke af en saadan Karakter, at vi for vort Vedkommende ønsker at belønne den.

Socialministeren (Steincke): Jeg indrømmer, at den Idealisme er af en særlig Karakter; den nærmer sig noget mere den kristelige Opfattelse end det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds's (Hendriksen).

Hendriksen: Der er en himmelvid Forskel paa den højtærede Socialministers og min Opfattelse af, hvad den kristelige Opfattelse er.

H. P. Johansen: Da det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) talte om den Idealisme, der findes hos de unge Mennesker, som aftjener deres Værnepligt ved civilt Arbejde, kom jeg til at tænke paa et ungt Menneske, jeg har kendt meget nøje, og med hvem jeg har haft mange Samtaler om det Spørgsmaal. Det var hans dybeste Overbevisning, at det var uforsvarligt at lade sig uddanne til Soldat, lade sig uddanne til eventuelt at skulle deltage i Krig og dræbe andre Mennesker. For saadanne Mennesker er det ikke, som den ærede Ordfører mente, en frivillig Sag, om

de vil tage civilt Arbejde, for dem er der intet Valg, de maa tage det civile Arbejde, og det er ganske urigtigt, som Flertallet vil, at ramme disse Mennesker efter denne Lov. Jeg vil stadig anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslag Nr. 1.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges med 31^{*} Stemmer mod 19.

§ 1, saaledes ændret, og §§ 2—19, Ændringsforslag Nr. 2, § 20, saaledes ændret, og §§ 21—30, Ændringsforslag Nr. 3, § 31, saaledes ændret, og §§ 32—35

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 betragtedes som vedtaget efter Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 1.

 Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

 Anden Behandling af Forslag til Lov om Statsbanepersonalets Sygekasse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 748).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

 Lovforslagets §§ 1—12 (se Tillæg C. Sp. 857) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

 Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Vands Afdvning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 637; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1223).